Lietas arhīva Nr. KA02-0066-24/6
ECLI:LV:KUAT:2024:0115.12700000823.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2024.gada 15.janvārī

Kurzemes apgabaltiesa
tiesas sēdes priekšsēdētāja Ināra Rozīte
tiesnese Aija Āva
tiesnese Judīte Mauliņa,
piedaloties prokurorei Agnesei Blasei

atklātā tiesas sēdē sakarā ar prokurores A.Blases apelācijas protestu par Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 9.novembra spriedumu, izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 9.novembra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

No /pers. A/ cietušās /pers. B/ labā piedzīta kompensācija par morālo aizskārumu 10 000 *euro*, nosakot kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai 30 dienu termiņu, kas skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Pārējā daļā – 90 000 *euro* apmērā nolemts kompensāciju nenoteikt.

[2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka /pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā izraisīja cilvēka nāvi.

/pers. A/ 2023.gada 9.janvārī ap plkst.18.18 vadīja transportlīdzekli */TL marka/*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ /adrese/ pa autoceļu A-10 (Rīga-Ventspils) un minētā autoceļa 103.kilometrā, pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās un trešās daļas prasības, kā arī Ceļu satiksmes noteikumu 100.un 105.punkta prasības, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju un nenodarītu zaudējumus, neizvēlējās tādu intervālu, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību, lai apdzenot vai apsteidzot būtu iespējams izvairīties no sadursmes. Tā rezultātā brīdī, kad /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis apsteidza tajā pašā virzienā braucošo velosipēdu, kuru vadīja /pers. C/, /pers. A/ savlaicīgi nesamazināja braukšanas ātrumu un pilnībā neapturēja transportlīdzekli, bet turpināja kustību uz priekšu. Neizvēloties drošu intervālu, apsteidzot velosipēda vadītāju /pers. C/, /pers. A/ ar sava transportlīdzekļa priekšējās daļas labo stūri izraisīja sadursmi ar /pers. C/ vadītā velosipēda aizmugurējo daļu, kā rezultātā /pers. C/ tika uzsviests uz automašīnas motora pārsega, pēc kā sadūrās ar automašīnas vējstiklu un, pārvietojoties gar transportlīdzekļa labo sānu, nokrita uz zemes.

Negadījuma rezultātā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi:

galvas-galvas smadzeņu un kakla rajonā: neliela apjoma asinsizplūdums zem galvas smadzeņu cietā apvalka atbilstoši mugurējām smadzeņu bedrēm (vairāk kreisā pusē), asinsizplūdumi zem galvas smadzeņu mīkstiem apvalkiem smadzeņu stumbra daļā, abpusēji smadzeņu pusložu daļās, pieguļošās smadzeņu sirpim, abpusēji pieres daivu polos (vairāk labā pusē), labās deniņu daivas ārējā virsmā, kā arī smadzeņīšu pusložu augšējā virsmā, asinsizplūdumi kreisās paura daivas augšējā-ārējā virsmā pelēkā vielā, pelēkā vielā kreisās paura-pakauša daivās pieguļošās smadzeņu sirpim, kā arī kreisās puses zemgarozas kodolos un smadzeņu stumbra daļā, asins smadzeņu vēderiņu sistēmā, asinsizplūdums galvas ādas lēverī atbilstoši brūcei labā paura rajonā un asinsizplūdums zem galvas ādas lēvera pakauša rajona kreisā pusē, ādas nobrāzums un sista brūce uz tā fona labā paura rajonā, ādas nobrāzums kreisā paura-pieres rajonā, 1.kakla skriemeļa šķembains lūzums;

ķermeņa krūšu daļas rajonā: zemādas asinsizplūdumi krūšu kurvja mugurējā virsmā kreisā pusē, kreisās puses 2.-12.ribu lūzumi pa lāpstiņas līniju un 2.-7.ribu lūzumi pa priekšējo paduses līniju, mazizteikts asinsizplūdums mīkstos audos krūšu kurvja priekšējā virsmā krūšu kaula rajonā, abu plaušu sasitumi pa mugurējo virsmu, kreisās plaušas pleiras un parenhīmas bojājumi-plīsumi, brīvas asinis kreisā pleirālā telpā (650 ml);

apakšējo ekstremitāšu rajonā: vaļējs šķembains apakšstilba kaula lūzums, liela plēsta brūce labā apakšstilba mugurējā-iekšējā virsmā ar mīksto audu bojājumiem un asinsizplūdumiem tajos, mīksto audu atslāņojums kreisā apakšstilba mugurējā-ārējā virsmā, asinsizplūdums mīkstos audos, virspusēji ādas nobrāzumi un zemādas asinsizplūdumi kreisās kājas iekšējās potītes rajonā.

Minētie miesas bojājumi pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un konkrētajā gadījumā tie bija tiešā cēloņsakarībā ar /pers. C/ nāves iestāšanos 2023.gada 9.janvārī.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. A/ ar šādām darbībām izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

[3] Ziemeļprokuratūras prokurore A.Blase iesniegusi apelācijas protestu, jo uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots un nelikumīgs daļā par /pers. A/ noteikto sodu.

Prokurore norāda, ka pirmās instances tiesa spriedumā nav pietiekami rūpīgi vērtējusi par apsūdzētā personību iegūtās negatīvās ziņas, to, ka viņš laika posmā no 2017.gada līdz 2022.gadam ir 17 reizes administratīvi sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē. Turklāt ar /Nosaukums/ tiesas 2017.gada 19.janvāra spriedumu /pers. A/ sodīts par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Līdz ar to tiesa nepamatoti nonākusi pie secinājuma, ka /pers. A/ nav orientēts uz likumpārkāpumu izdarīšanu.

Prokurores skatījumā šādi apsūdzētā personību raksturojoši dati, administratīvo sodāmību skaits un sodāmība par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu norāda uz to, ka /pers. A/, vadot transportlīdzekli, ir tendence regulāri un tīši neievērot ceļu satiksmes noteikumus, tā apdraudot ne tikai sevi, bet arī citus ceļu satiksmes dalībniekus, un secināms, ka iepriekš izdarītie pārkāpumi ceļu satiksmē un piespriestie sodi, tā arī nav likuši apsūdzētajam aizdomāties par sava braukšanas stila vai ieradumu maiņu, cenšoties to maksimāli pielāgot likuma prasībām, kas atkārtoti novedis pie smagākā no izdarītajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē ar iespējami smagākajām sekām – cilvēka nāvi.

Minētie apstākļi norāda uz to, ka apsūdzētajam nav kritiskas attieksmes pret likumu un vispārējo uzvedības normu ievērošanu, viņš nespēj izvērtēt

aktuālo un nepieciešamo faktisko rīcību un tās atbilstību likumpaklausības prasībām. Turklāt tiesa pati spriedumā konstatējusi /pers. A/ vispārīgi paviršo un vieglprātīgo attieksmi ceļu satiksmes jomā, kā arī atzinusi, ka, ņemot vērā viņa iepriekšējos likumpārkāpumus un savas rīcības novērtējumu izskatāmajā lietā, /pers. A/ attieksme pret transportlīdzekļa vadītāja pienākumiem nav būtiski mainījusies, un šajā gadījumā tā lielā mērā ir izraisījusi smagas un neatgriezeniskas sekas.

Protestā vērsta uzmanība uz to, ka nav konstatēti apsūdzētā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, apsūdzētais savu vainu atzina daļēji. Tiesa nav piešķīrusi ticamību /pers. A/ liecībām par to, ka bijusi intensīva satiksme abos virzienos, apsūdzētais pamanījis velosipēdistu, kuram bijusi atstarojošā veste, mēģinājis samazināt ātrumu, bet nav varējis pietiekoši pavirzīties pa kreisi, jo pretī braukušas automašīnas; licies, ka velosipēdists veicis manevru uz joslas vidu, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis veicis apdzīšanu un nevajadzīgi sabremzējis. Tiesa konstatējusi, ka šādas apsūdzētā liecības ir pretrunā ar liecinieces sniegtajām liecībām un eksperta atzinumu.

Prokurores ieskatā šādas /pers. A/ liecības vērtējamas ne tikai kā pretrunīgas, bet arī kā mēģinājums izvairīties no kriminālatbildības par nozieguma izdarīšanu ar vēlmi raksturot noziedzīgā nodarījuma apstākļus sev labvēlīgākā aspektā, kas, savukārt, neliecina, ka /pers. A/ būtu sapratis un nožēlojis izdarīto.

Prokurore norāda, ka, izvērtējot piemērojamo pamatsoda un papildsoda mēru, tiesa nepamatoti pamatsodu noteica tuvāk panta sankcijā paredzētajam minimālajam apmēram, bet papildsodu nepiemēroja tā maksimālajā apmērā.

Prokurore uzskata, ka apsūdzētajam noteiktajam soda veidam un mēram ir jābūt tādam, lai tiktu sasniegti visi Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzētie soda mērķi, nevienam no tiem nepiešķirot izšķirošu nozīmi. Konkrētajā gadījumā tieši apsūdzētā attieksme pret izdarīto un viņa personību raksturojošie dati vērtējami kritiski un ļoti rūpīgi, lai nepareizi neietekmētu kriminālsoda apmēru. Tikai tādā gadījumā ir iespējams nodrošināt efektīvu valsts reakciju uz noziedzīgiem nodarījumiem, kā arī panākt atbilstību starp valsts vārdā piemērojamo represiju un valsts un katra indivīda interesēm, sekmēt personu tiesisko uzvedību un noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Lietā nav konstatēti apsūdzētā atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi. Apgabaltiesa ievēro gan soda noteikšanas vispārīgos principus un soda mērķi, gan Augstākās tiesas Senāta nolēmumos izteiktās atziņas, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana nesasniegs soda mērķi un vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to radītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, kā arī pārliecības nostiprināšanos citās personās, ka valsts ar pietiekamu bardzību vēršas pret sabiedrības locekļu tiesību uz dzīvības aizstāvību (*Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-24/2011; Senāta Krimināllietu departamenta 2014.gada 20.septembra lēmums lietā Nr.SKK-306/2014*). Prokurore uzskata, ka /pers. A/ par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods uz 2 gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

[4] Apelācijas instances tiesas sēdē uzklausīti procesa dalībnieki.

[4.1] Prokurore uzturēja apelācijas protestu pilnā apjomā, pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem. Kaut gan sodāmība /pers. A/ juridiski dzēsta, taču iepriekšējie notikumi ir identiski un raksturo viņa personību un attieksmi pret normatīvo aktu prasību ievērošanu. Apsūdzētā rīcība rada bīstamību neaizsargātākajiem satiksmes dalībniekiem.

[4.2] Apsūdzētais /pers. A/ lūdza atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, jo piespriestais sods ir atbilstošs, un vērsa uzmanību, ka alkoholu viņš nelieto, ka lietas iztiesāšanas gaitā netika ņemta vērā velosipēdista atrašanās alkohola ietekmē. Paskaidroja, ka ir individuālais komersants mežsaimniecības sfērā, tāpēc transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz ilgu laiku negatīvi ietekmēs noslēgto mežsaimniecības līgumu kontroli un izpildi.

Motīvu daļa

[5] Kurzemes apgabaltiesa, iepazinusies ar apelācijas protestā norādītajiem motīviem, uzklausījusi tiesas sēdē procesa dalībnieku viedokli, atzīst, ka apelācijas protests ir pamatots un Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 9.novembra spriedums atceļams daļā par /pers. A/ piespriesto sodu un papildsodu tā mīkstuma dēļ.

Sprieduma pamatotība nozīmē, ka lieta pareizi izspriesta pēc būtības un reizē ar to spriedumā izteiktie tiesas atzinumi un nolēmumi ir pietiekami motivēti, atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, aptver visus lietā izspriežamos jautājumus un ir pamatoti ar tiesas sēdē pārbaudītiem un spriedumā novērtētiem attiecināmiem, pieļaujamiem un ticamiem pierādījumiem (*Senāta Krimināllietu departamenta 2021.gada 26.februāra lēmums lietā Nr. SKK-4/2021*).

Spriedums nav apstrīdēts attiecībā par pierādījumu vērtējumu. Ievērojot Kriminālprocesa likuma 562.panta pirmajā daļā noteikto, tiesas izmeklēšana un tiesas debates apelācijas instances tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad apelācijas instances tiesai rodas šaubas par pirmās instances tiesas konstatēto apsūdzētā vainu vai atbildību pastiprinošiem apstākļiem, apgabaltiesa vērtē protestā ietverto prasību pamatojumu. Apgabaltiesai nav radušās šaubas par apstākļiem, kas norādīti minētajā likuma pantā.

[6] Par izdarītu noziedzīgu nodarījumu tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu, un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi (*Senāta Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmums Nr.SKK-J-348/2018*). Apgabaltiesa šai atziņai pilnībā pievienojas un ievēro to.

[6.1] Katrā kriminālprocesā ir svarīgi izsvērt, kāds rezultāts ar piespriesto sodu tiks panākts, vai tiks sasniegts soda mērķis un kāds būs sabiedrības ieguvums. Tiesām jāievēro samērīguma princips – labumam, ko sabiedrība iegūs ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā ietvertajam soda mērķis aptver gan sabiedrības aizsardzības, taisnīguma atjaunošanas un sodīšanas funkcijas, gan sodīto personu resocializācijas aspektu ar nolūku kopumā panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Sodam piemīt personu audzināšanas un morālo vērtību stiprināšanas funkcija, kas ievērojama katrā gadījumā, lemjot par piemērojamo sodu un tā izpildes veidu.

Lai atjaunotu taisnīgumu, kriminālsodam nav jābūt nesamērīgi bargam vai pārlieku vieglam, bet gan tādam, kas sekmē noziedzīgo nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu, ievērojot soda individualizāciju, kas ir viens no svarīgākajiem krimināltiesību principiem. Krimināltiesiskā represija ir taisnīga, ja ņemti vērā visi apstākļi un fakti, kas attiecas uz konkrēto noziedzīgo nodarījumu un likumpārkāpēju.

[6.2] Augstākā tiesa vairākkārtīgi norādījusi, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šajā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un krimināllietu tiesu palātas tiesneši 2008.gada 25.aprīļa konferencē par sodu politiku izteica atziņu, ka, lemjot par vainīgajai personai piespriežamo sodu, tiesām jāizvērtē, vai krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgu nodarījumu recidīva novēršanu, aizsargās sabiedrisko drošību, atturēs citas personas no noziedzīgām darbībām un sekmēs notiesātās personas resocializāciju. Minētās atziņas ir spēkā šobrīd un piemērojamas, nosakot vainīgajām personām sodu.

[6.3] Par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēta noziegumа izdarīšanu likumdevējs paredzējis tikai vienu pamatsoda veidu – brīvības atņemšanu līdz astoņiem gadiem un papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz laiku līdz 5 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta 3.[1] daļu, ja Krimināllikuma Sevišķās daļas panta sankcija par izdarīto noziegumu paredz tikai vienu pamatsodu – brīvības atņemšanu, tad, nosakot tā ilgumu, tiesai jāvērtē gan noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, gan vainīgā persona, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Kurzemes rajona tiesa nav vadījusies no minētās normas, tādējādi nosakot nepamatoti vieglu sodu, kas neatbilst ne noziedzīgā nodarījuma kaitīgumam, ne vainīgā personībai.

Pirmās instances tiesa apsūdzētā darbībās nav konstatējusi atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus un tādus nekonstatē arī apelācijas instances tiesa.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajā daļā ietvertajai normai /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, kas izdarīts aiz neuzmanības un par kuru šajā likumā paredzēta brīvības atņemšana uz laiku ne ilgāku par astoņiem gadiem. Kurzemes rajona tiesa nepamatoti atzina, ka /pers. A/ izdarījis smagu noziegumu.

[6.4] Krimināllikuma 260.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir vairākobjektu nodarījums, kas apdraud gan sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, gan vienlaikus apdraud personas veselību un dzīvību (*Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 28.aprīļa lēmums lietā Nr.SKK-181/2008*). Savukārt Senāta Krimināllietu departaments 2008.gada 28.aprīļa lēmumā lietā Nr.SKK-18/2008 atzina, ka galvenais tiešais apdraudējuma objekts ir satiksmes drošība.

Nodarījuma kaitīgums ir svarīgākā noziedzīgā nodarījuma pazīme, kas izpaužas tajā apstāklī, ka noziedzīgais nodarījums apdraud personu svarīgas intereses tādā mērā, ka nepieciešams pret šo nodarījumu vērsties ar krimināltiesību līdzekļiem. Atbilstoši noziedzīga nodarījuma kaitīguma pakāpei Krimināllikuma sevišķās daļas pantā vai panta daļas sankcijā paredzēti soda veidi un to apmērs, kas draud par konkrēto noziedzīgo nodarījumu (*U.Krastiņš, V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII[2] nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2021,49.-50.lpp.*).

Ievērojot iepriekš minēto judikatūru, Kurzemes apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa nav pietiekami izvērtējusi noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu, kaut gan spriedumā pamatoti norādīts, ka /pers. A/ attieksme pret ceļu satiksmes drošību ir paviršа un vieglprātīga, kas var eventuāli radīt būtisku apdraudējumu nākotnē. Apsūdzētā rīcības rezultātā iestājās neatgriezeniskas sekas – cilvēka nāve.

Likumdevējs Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu novērtējis kā noziegumu ar augstu kaitīguma pakāpi, novērtējot apdraudētās intereses par sevišķi nozīmīgām, ko apstiprina minētā likuma panta bargā sankcija, kā vienīgo soda veidu paredzot brīvības atņemšanu.

[6.5] Nosakot vainīgajai personai sodu, svarīgi novērtēt tās personību.

Pirmās instances tiesā noskaidrots, ka apsūdzētais iepriekš sodīts par analogu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanu ar nāves sekām – ar /Nosaukums/ tiesas 2017.gada 9.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas /pers. A/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu. Kaut gan sodāmība dzēsta un juridiski apsūdzētais ir nesodīts, šī informācija neietekmē viņa atbildību, taču raksturo /pers. A/ kā personu un satiksmes dalībnieku; salīdzinājumā ar vispār nesodītām personām tiesai ir pamats izdarīt secinājumus par personas prognozējamo uzvedību, ņemot vērā diezgan sistemātiski un tīši izdarītos administratīvos pārkāpumus ceļu satiksmes jomā, ko pirmās instances tiesa nav pietiekami izvērtējusi, nosakot brīvības atņemšanas termiņu.

Tāpat secināms, ka /pers. A/ ir samērā regulāri izdarījis administratīvos pārkāpumus galvenokārt ceļu satiksmē – laikā no 2017.gada līdz 2019.gadam par šādiem pārkāpumiem /pers. A/ sodīts 9 reizes, 2022.gada laikā – 8 reizes. Uz minēto apelācijas protestā pamatoti norādījusi prokurore.

Noskaidrots, ka /pers. A/ ir šķīries, apgādājamu personu nav, ir pašnodarbinātais. Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais papildus ziņas, kas būtu vērtējamas attiecībā par piemērojamā soda mēru, par sevi nesniedza.

Ievērojot iepriekš konstatētos apstākļus un soda individualizācijas principu, brīvības atņemšana uz 2 gadiem ir pietiekami ietekmīgs un taisnīgs sods, kāds piespriežams apsūdzētajam.

[6.6] Soda noteikšanas vispārīgie principi attiecināmi kā uz pamatsodu, tā arī uz papildsodu. Pastāvot konstatētajiem apstākļiem un apsūdzētā vieglprātīgai attieksmei pret satiksmes drošību, apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesas noteiktais papildsoda termiņš, uz trim gadiem atņemot transporta līdzekļa vadīšanas tiesības, ir nesamērīgi mazs. Lai konkrētajā gadījumā papildsods būtu pietiekami ietekmīgs, tas nosakāms uz Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēto maksimālo termiņu.

Apsūdzētā attieksme kopumā pret ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu norāda uz to, ka viņš nav sapratis, ka viņa vadītais transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības avots ceļu satiksmē un viņš primāri ir atbildīgs par ceļu satiksmes drošības garantēšanu. Pie šādiem apstākļiem apelācijas protests atzīstams par pamatotu, apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas sods uz 2 gadiem, kā arī papildsods piemērojams maksimālajā apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 9.novembra spriedumu atcelt daļā par /pers. A/ piespriesto sodu un papildsodu.

/pers. A/ par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Nolēmumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2024.gada 29.janvāris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Rozīte

Tiesnese A.Āva

Tiesnese J.Mauliņa

Dokuments elektroniski parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu